
Kronika Centralna

Palestra 29/7-8(331-332), 126-127

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Prokuratura Wojewódzka w Krakowie informuje, że nie uwzględniła zażalenia adw. Andrzeja Rozmarynowicza na postanowienie prokuratora rejonowego dla dzielnicy Kraków-Śródmieście o umorzeniu dochodzenia w sprawie uszkodzeń ciała doznanych 6 kwietnia br. przez ks. Tadeusza Zalewskiego. Prokuratura Wojewódzka w Krakowie nie podzieliła poglądów i ocen zawartych w zażaleniu (...). Postanowienie o umorzeniu dochodzenia wobec niezastnienia przestępstwa jest prawomocne.”

Należy przypomnieć, że wydarzenie, o którym mowa w komunikacie PAP, odbiło się szerokim echem w opinii publicznej, ale uznać trzeba, że informacja właściwego organu prokuratorskiego zamyka całą sprawę.

•

Niektóre wydarzenia mają nieraz anegdotyczny finał. Świadczy o tym wypadek opisany w notatce pt. *Ządał od adwokata zwrotu honorarium* („Kurier Polski” nr 99 z dnia 22 maja 1985 r.):

„W kompletne osłupienie wprawił łódzkiego adwokata mec. Stefana M. pewien klient, mężczyzna z wyższym wykształceniem technicznym. Zjawił się bowiem w zespole adwokackim po uprawomocnieniu się wyroku sądowego i stanowczo zażądał zwrotu... honorarium. «Przecież zostałem uniewinniony, choć pan mecenas mówił, że za zarzucane mi przestępstwo grozi kara do 5 lat» — argumentował zdumionemu obrońcy...

Od słowa do słowa wywiązała się głośna dyskusja pomiędzy faktycznie uniewinnionym klientem a adwokatem, któremu łatwiej przyszło przekonać sąd o niewinności inżyniera niż teraz oddalić jego zaskakujące roszczenia. Dopiero pomoc innych kolegów z zespołu położyła wreszcie kres nieprzyjemnej — oględnie mówiąc — sytuacji. Klient wyszedł jednak z kancelarii z miną zdradzającą, że nie jest do końca przekonany o bezpośrednim i dość oczywistym związku wyroku uniewinniającego z wysiłkiem mecenas, za co adwokatowi przecież zapłacił zgodnie z cennikiem honorarium.”

S.M.

KRONIKA

I. KRONIKA CENTRALNA

1.

Adwokaci w gremiach naczelnych organów Stronnictwa Demokratycznego

W toku obrad XIII Kongresu Stronnictwa Demokratycznego, który miał miejsce w Warszawie w dniach 11—13 kwietnia 1985 r., zostały powołane nowe składy osobowe naczelnych organów Stronnictwa.

W skład Centralnego Komitetu SD wszedł m.in. adw. doc. dr Sławomir Dalka z Izby gdańskiej oraz adw. Stanisław Słowik z Izby katowickiej.

W skład Centralnego Sądu Partyjnego wszedł m.in. adw. Andrzej Bondarewski z Izby warszawskiej.

2.

**Decyzje Ministra Sprawiedliwości w sprawie wykonywania zawodu
adwokata indywidualnie**

Na wniosek właściwych terenowych okręgowych rad adwokackich Minister Sprawiedliwości wyraził zgodę na wykonywanie zawodu adwokata indywidualnie przez niżej wymienionych adwokatów:

1. na mocy decyzji z dnia 26.III.1985 r. — przez adw. Konrada Kwassa w Bielawie (woj. wałbrzyskie) do dnia 31.XII.1985 r.;
2. na mocy decyzji z dnia 19.II.1985 r. — przez adw. Mariana Kajdera w Głubczycach (woj. opolskie) do dnia 31.XII.1985 r.;
3. na mocy decyzji z dnia 15.IV.1985 r. — przez adw. Antoniego Nowickiego w Obornikach (woj. poznańskie) do dnia 31.XII.1985 r.

3.

Wręczenie nominacji profesorskich

W dniu 25 kwietnia 1985 r. odbyło się w Belwederze wręczenie aktów przyznających tytuły profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego 119 pracownikom nauki.

W dziedzinie nauk prawnych tytuł profesora zwyczajnego został nadany: profesorowi nadzw. Józefowi Filipkowi z Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesorowi nadzw. Leopoldowi Steckiemu z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, profesorowi nadzw. Andrzejowi Wąsiewiczowi z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, profesorowi nadzw. Janowi Winiarzowi z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej (filia w Rzeszowie).

Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk prawnych otrzymali: Adam Jaroszyński z Instytutu Organizacji, Zarządzania i Doskonalenia Kadr w Warszawie i Renata Sonnenfeld-Tomporek z Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych w Warszawie.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH**Izba bielska**

W marcu i kwietniu 1985 r. życie Bielskiej Izby Adwokackiej popłynęło bardziej wartkim prądem. Na okres ten przypadają posiedzenia ORA w Bielsku-Białej z dn. 19 marca 1985 r. i 16 kwietnia 1985 r. oraz zgromadzenie członków i delegatów Izby z dn. 30 marca 1985 r.

1. Na posiedzeniu ORA w dniu 19 marca 1985 r. omówiono i załatwiono bieżące sprawy rutynowe oraz omó-

wiono sporządzony przez Prezydium NRA i zreferowany przez dziekana ORA projekt rozmieszczenia adwokatów na rok 1986 i zobowiązano komisję d/s rozmieszczenia adwokatów, by rozeznała dokładnie — i przedstawiła potem Radzie — warunki wykonywania pracy w lokalach zespołów adwokackich Izby z punktu widzenia wymagań wynikających z istoty zawodu adwokackiego oraz przy uwzglę-